רובינ'ס אנאנסירט 40 סענטינע מאלצייט

רעגולערע מאלצייטען סערווירט פונקט ווי ביז איצט זועלען פון היינט און ווייטער סערווירט ווערען אין

דזשיי רובינס רעסטאראן, 370 קאלעדזש סטריט וועסט

בלויז פאר 40 סענט

רובינס עסענס זענען באקאנט צו אלעמען. עס איז דער איינציגער איידישער רעסטאראן פון פרישע, געשמאקע עסענס, און היימישע געזעלשאפט.

פארגעסט אייך ניט, אז רובינס איז דער בעסטער קייטערער אין שטאדט. פאר באנקעטען פארטיס חתונות, בר מצוה'ס און סאסייטי אונטערנעמונגען. פרעגט אויב איר ווילט ביי די סאסייטיס, וועלכע איך האב געקייטערט: — קעלצער סאסייטי, סאנסייד לאדזשדפעלאוס, מאראנטא אינדעפענדענט יאנג מענס "נייט אוו פיטיאנס" בני ברית אין מינסקער פארבאנד. אלעס איז געקייטערט געווארען צו דער גרעסטער צופרידענהייט אין קינד עדווארד האטעל.

א ספעציעלער שעהנער פלאן פאר אינטערנעמונגען ביי מיר אפסטערז. טעלעפאן קינגסדייל 7976.

דאס גרויסע פייער

בעארבייט אין אר־דיש לויט דעם באַ־ריהמטען ראמאן

— פון — טשארלס דיקענס "מארנבי ראדזש".

(פארזעצונג)

— איך האב זיך אין זיי גוט גענוי־טיגט — האט זי געענטפערט. — איך ווער שוין אלט, ווי פון צרות אזוי פון יאהרען. דאס אפשר, און צו־גרויסע נסיונות א צוגאב. האבען די ביידע אפגע־שוואכט. רעדט צו מיר נישט.

— סטייטש, וויקען איך צוזעהן וואס איך האב געזעהן — און שווייגען! ווער איז דער דאזיגער מענש. און פארוואס האט זיין קומען געמאכט אויף אייך אזא איינדרוק.

זי האט געשווייגען. זי האט זיך בלויז פעסטער אנגעכאפט פאר'ן שטול, ווי זי וואלט מורא געהאט, אז זי וועט פאלען צו דער ערד.

— איך נעהם מיר די פרייהייט פון אן אלטען באקאנטען — האט דער שלאַ־סער פארטגעזעצט — וואס האט שטענדיג געפיהלט צו אייך א הייסע פריינטשאפט און האט זיך אפשר באמיהט עס אייך צו באווייזען, ווען ער האט געהאט די מע־ליכקייט. ווער איז אט דער אפשטויסע־דער מענש, און וואס פאר א געשעפטען האט ער מיט אייך? וואס איז דאס פאר א בייזער נייעס, וועלכער באווייזט זיך בלויז אין פינסטערע נעכט און אין שלעכ־טען וועטער? ווי ארום קען ער אט דאס הויז און פארוואס פארעט ער ארום דעם ווי א דיבוק און שעפטשעט דורך לעבער און שפאלטען, פונקט ווי צווישען אייך און איהם וואלט פארגעקומען עפעס אועלכעס. וואס קיינער האט קיינמאל די העזה נישט געהאט פון מויל ארויסצובריינגען? ווער איז ער?

— איהר האט איהם ריכטיג אנגע־ריפען דער דיבוק פון דעם הויז — האט די אלמנה שוואך געענטפערט. — זיין שאטען האט געלויערט איבער'ן הויז און איבער מיר די גאנצע צייט, אין דער ליכטיג און אין דער פינסטער, בייטאג און ביינאכט. און איצט האט ער זיך, שליסליך, באוויזען אין פלייש און אין בלוט.

— ער וואלט אבער נישט אוועק פון דאנען אין פלייש און אין בלוט, ווען איהר וואלט מיינע הענט און פיס געלאזען פריי! — האט דער שלאסער געזאגט אביסעל צורייצט — וואס איז דאס פאר א רעטעניש?

— דאס איז א רעטעניש — האט זי אויפשטעהענדיג געענטפערט — וואס מיז אויף אייביג פארבלייבען אט ווי עס איז, איך וואג נישט מעהר צו זאגען.

— וואס נישט? — האט דער שלאס־סער פארוואונדערט איבערגעפרעגט.

— צווינגט מיך נישט. איך בין שוואך און קראנק. און אלץ אין מיר איז ווי אפגעשטארבען. — ניין! — ריהרט מיך נישט אן!

נאבריעל, וועלכער איז געווען צו־געטראטען זו אונטערצוהאלטען, האט פארוואונדערט און שטום אפגעטראטען אהינטער.

— לאזט מיך געהן אין מיין וועג אליין.

— האט זי שטיל געזאגט, — און זאלען זיך היינט נישט צוריהרען די הענט פון אן עהרליכען מענשען.

זי האט וואקלענדיג דערגרייכט די טיר, האט אומגעקעהרט דעם קאפ און צוגעגעבען, זיך אנטאענדיג א כח:

— דאס איז א געהיימניש, וואס איך פארטרוי אייך, על פי נויט, איהר זענט א טרייער מענש. אזוי ווי איהר זענט שטענדיג געווען צו מיר גוט און פריינד־ליך, — זאל עס בלייבען ביי אייך. אויב אויבען האט מען געהערט א וועלבעס עס איז געווען — געפינט א תירוץ, זאגט וואס איהר ווילט, נאר נישט דאס, וואס איהר האט ווירקליך געזעהן: און דער־מאנט מיר קיינמאל נישט, מיט א וואדט אדער א בליק, דעם הייגטיגען פארפאל. איך טרוי אייך, גערעכנט, אין פרוי אייך. איהר קענט זיך נישט פארשטעלען, ווי־פיעל ציטרוי איך האב צו אייך.

— זי האט א ווייל אנגעשטעלט איהרע אויגען אויף איהם. דערנאך איז זי ארויס פון צימער און האט איהם געלאזען אליין.

נאבריעל האט נארנישט געוואוסט, וואס איבערצוטראכטען. אויסצוגעפינען פלוצלונג, אז די דאזיגע שטילע אלמנה, וואס האט געהאט אזא גוטען שם ביי אלע, וואס האבען זי געקענט, איז אויף א גע־היימניספולען ארט פארבונדען מיט א פארדעכטיגען מענשען, וועדט דערציטערט ביי זיין ערשיינען און באמיהט זיך, פונ־דעסטוועגען, אז מען זאל איהם לאזען אנטלויפען — דאס איז געווען אן אנט־דעקונג, וואס האט איהם פארשאפט שמערצען נישט ווייניגער ווי איבעררא־שונג. ער האט זיך געגעסען די נאל, וואס ער האט ניט פראטעסטירט געגען איהר מאכען דערפון א געהיימניש.

— צו וואס האב איך זי געלאזען זאַ־גען, אז דאס איז א סוד! — האט ער גע־רעדט צו זיך אליין, קראצענדיג זיך אונטער'ן פארות — איך בין שוין באלד אזוי שארפזיניג און פלינק, ווי דער אל־טער דזשאן זוילעט. פארוואס האב איך איהר גלייך נישט געזאגט: "איהר האט קיין רעכט נישט צו האבען אזעלכע סעק־רעטען, זאגט מיר, וואס דאס באטייט" — אנשטאט שטעהן און גלאצען אויף איהר די אויגען, איך אלטער גולם. וואס איך בין! אזא אומגליק מיט מיר! געגען מע־נער קען איך, דאכט זיך, זיין געגנג אייג־נעשפארט, אויב נויטיג, און פרויען מאַ־כען מיט מיר וואס זיי ווילען!

— און אפשר איז דאס גארנישט?

— האט ער זיך גענומען איבערלעגען. — ווייס איך? עפעס א שכור איז געקראכען אין הויז, האט זי זיך דערשראקען, אזא שטילע טויב ווי זי איז. יא. אבער ווארום איז עס גראד יענער מאן, וועמען איך האב באגעגענט? ווי קומט ער צו האבען אויף איהר אן איינפלוס, און פאר־וואס האט זי מיך נישט געלאזען איהם פארהאלטען? עס איז זעהר טרויעריג צו באקומען, פלוצלונג, אין איין מאמענט, אורזאכען צו פארדעכטיגען א פערזאן, וועלכע מען קען אזוי לאנג, און נאך אן אלטע געליעבטע דערצו... — ווער איז עס דארט — דאס ביסטו, בארנעבי?...

— עהע! — האט דער משוגענער אויסגערופען, אריינקומענדיג אין צימער.

— טאקע, בארנעבי — ווי אזוי האסטו זיך געשטויסען?

— דערקענט אן שאטען — האט דער שלאסער געענטפערט.

— אהא! — האט בארנעבי אויסגע־שריען, א קוק טאגגדיג א היינטער. — א לעבעדיגער יונג. דער שאטען, און טרעט פון מיר נישט אפ, כאטש איך בין א משו־גענער. מיר לויפען צוזאמען, שפרינגען צוזאמען, טאנצען צוזאמען אויפ'ן גראז. אמאל איז ער די גרוים ווי א קלויסטער און אמאל ווי א צוגערג. אמאל פארלויפט ער פאראויס און אמאל — יאגט ער מיך פון הינטען. זאג נאר — איז ער אויך משוגע? איך מיין, אז יא.

— פארוואס? — האט נאבריעל גע־פרעגט.

— ער קריכט מיך שטענדיג איבער. פארוואס געהסטו נישט?

— וואוהין?

— ארויף. ער וויל דיך זעהן. ווארט

— וואו איז זיין שאטען? ביזט א קלור־נער — זאג עס מיר.

— נעבען איהם, רענק איך.

— ניין. א־נו, טרעף.

— אוועקגענאנגען שפאצירען?

— נישט געטראפען. נישט געטראַ־פען!... ער האט זיך געביטען מיט דו־שאטענס מיט א א פרוי. — האט דער משוגענער געזאגט נאבריעל'ן אויפ'ן אויער און מיט נצחון אפגעשפרונגען צו־ריק. — איהר שאטען איז מיט איהם, זיי־נער — מיט איהר. א קונץ, א?

— בארנעבי, — האט דער שלאסער שטרענג געזאגט. — קום נאר אהער, איך וועל דיר עפעס זאגען.

— ניין, ניין איך ווייס, וואס איהר ווילט — האט דער משוגענער געענט־פערט, שטעהענדיג פון ווייטען. — א, איך בין כיטרע, איך קאן שוויגען. דאס האב איך געזאגט נאר אייך — איהר געהט?

ער האט געכאפט א ליכט און אנגע־הויבען דערמיט צו פאלען.

— שא, שטילער — האט דער שלאַ־סער זיך באמיהט איהם צו בארוהיגען. — איך האב געמייטט, דו שלאפסט.

— בין געשלאפען, געשלאפען, געווען פנים'ער נעבען מיר — בין געקראכען דורך שטאלע לעכער — וועגט זענען אויף מיר געפאלען — דאס איז שלאף, א?

— חלומות, בארנעבי, חלומות.

— חלומות? ניין, נישט דאס.

— וואס דען?

— מיר האט זיך גע'חלומ'ט. — האט בארנעבי געזאגט, קוקענדיג איהם נאהענט אין די אויגען — אז עפעס אזעלכעס, אזא מענש איז מיר נאכגעגאנגען — שטיל נאכגעגאנגען — זיך גע'ענב'עט אן באַ־האלטען, האסט מיך געזעהן לייפען?

— פיעל מאל.

— נו, בין איך קיינמאל אזוי נישט געלאפען ווי איצט. איך בין געלאפען, גע־לאפען. ארויסגעשפרונגען פון בעט און דורך דאס פענסטער, אין דארט איז גע־שטאנען — נאר ער ווארט אויף אונז, געהסט?

— וואס איז געשטאנען? — האט נאבריעל געפרעגט. פיהלענדיג עפעס א שייכות צווישען דעם אידיאט'ס רייד און דעם, וואס איז פארגעקומען אין דער ווירקליכקייט.

אבער יענער האט זיך בלויז צוגעלאכט און האט איהם גענומען שלעפען ארויף. זיי זענען אריינגעקומען אין א צימער מיט אלט ארום מעבעל, אבער ציכטיג און היין. אויף א שטול נעבען פייער איז געזעסען עדוואַרד טשעסטער, דער יונגער הער, וואס איז פארינג נאכט געווען אין דער "מ'יי־פאול" און האט זי פארלאזען דער ער־שטער, בלאס און שוואך פון בלוט־פאַר־לוסט. ער האט געגעבען נאבריעל'ן די האנט און איהם באראנקט אלס זיין רע־טער און פריינט.

— נישט כראי דערפון צו רעדען — האט דער שלאסער געענטפערט. — איך וואלט עס נעטאן פאר יעדען, בפרט פאר אייך. א געוויסע יונגע לעידי — האט ער צוגעגעבען אביסעל אונזיכער, — האט אונז געטאן אזוי פיעל טובות, אז... איהר האט אפשר פארדיבעל, וואס איך זאג עס?

(וועדט פארגעזעצט)

אין אן ארום דער פאלקס-שול

(פארזעצונג פון פירדזש 7)

די לעהרער זיינען גאנץ ערנסטע און ניט מוקענדיג אויף דעם וואס עס פארעדט זיך א גרויסע אנשטרענגונג מצד די קינ־דער וועלכע באזוכען די היי סקולס און זיינען אנגעלאדען מיט ארבייט. צייגען זיי ארויס א באזונדערען אינטערעס צו זיי־ערע אידישע למודים. מיט דער גראדואי־רונג רעכענען נאך די שילער נו אינבער פלאנס צום קומענדען יאהר גרינדען הע־כערע קורסען. וואו די גראדואירטע זאלען קאנען פארטזעצען זייער בילדונג.

דער באזוך איז אויסגענוצט געווארען פאר קלאס ארבייט.

קלאס "ז" גרייט זיך צו דער גראדואירונג

די גראדואירונג וועט פארקומען אין פריהלינג, אבער די שטימונג פיהלט זיך שוין צווישען די גראדואירענדע.

דער קלאס "ז" באשטעהט פון 11 אינגלאך און 4 מיידלאך.

די קינדער פון דער מיטעל שול פארענדיגען יעצט זייער דריי־יאריגען קורס און גרייטען זיך צו דער גראדואי־רונג.

לאמיר עפעס קויפען

אויב איך ווילט א סוף מאכען צום קריזיס;
אויב איך ווילט אז ארבייטער זאלען האבען ארבייט;
אויב איך ווילט אז ביזנעסלייט זאלען האבען קונים -

לאמיר עפעס קויפען!

עס מאכט נישט קיין אונטערשיעד וואס: קויפט א העט, קויפט א סוט, קויפט א פאר שיך, קויפט א פאר זאקען, קויפט פויר־ניטשור, קויפט א ראדיא, קויפט אן אויטאמאביל, קויפט א לאמפ — עס מאכט נישט אויס וואס — קויפט עפעס!

וואס איהר וועט נאר קויפען, וועלען ארבייטער דאס דארפען מאכען — וועלען ארבייטער האבען ארבייט . . . און וועלען קריגען ווייזשעס . . . און זיי וועלען מיט זייערע ווייזשעס קענען קויפען דאס וואס איהר מאכט אדער וואס איהר פאר־קויפט.

לאמיר עפעס קויפען! און קויפט עפעס היינט!

קויפט עפעס מארגען! קויפט עפעס איבערמארגען!

און עס וועט ניט נעהמען לאנג ווי די רעדער פון דער אינדו־סטריע וועלען זיך אנפאנגען דרעהען, ווי ביזנעס וועט אנפאנ־גען בליהען. — דאס געלט וואס איהר וועט היינט אויסגעבען וועט צוריק קומען צו אייך מיט פראצענט — קויפט עפעס!

אין וואס ביזנעס נויטיגט זיך איצט איז
אין קאסטאמער -- און אסך קאסטאמער!

לאמיר עפעס קויפען!

קויפט ביי די, וועלכע אדווערטייזען אין "זשורנאל" — טאראנטא'ס איינציגע אידישע צייטונג.

האט הנאה פון זיין געזונט!

פארשטאפונג פארארזאכט קאפ־שמער־צען, אונפארדייאונג, אונאנגענעהמען אטעם, שלעכטען געזונט. הייט זיך אויס דורך דעם וואס איהר וועט עסען קעלאגג'ס אל־ליבערען.

איהר וועט הנאה האבען פון אל־ל־ברען יעצט מעהר ווי ווען עס איז פריהער. צייט פראצעסען האבען פאר־בעסערט דעם טעם. עס איז פונקט אזוי גוט צו עסען ווי עס איז גוט פאר אייך.

עסט נאר צוויי עסלעפעל פון דיי־זען אפעטיטנעם סוריעל מעגלין. אין שווערע פעלע, געברויכט אל־ל־ברען מיט ווארען מאלייזיג. היקף איז גאַ־ראנטירט. נעהמט אריין אל־ל־ברען אין רעדוציירונגס־דייעטס אדר א מיד־טעג עז פארמייידען פארשטאפונג און בלוט־ארומקייט.

קערווירט מיט מילך אדער קרעם, צוזאמען מיט פרוכטען אדער האניג. קעלאגג'ס אל־ל־ברען שמעק אויך די נייטיגע אויזען. זוכט דעם רייטשען אין־גרינעם פעקעדזש ביי אייער גראַ־סער געמאכט פון קעלאגג אין לאנדאן, אנטאריא. קעלאגג'ס אל־ל־ברען איז אבסאלוט כשר אונטער דער השגחה פון אגודת הרבנים פון טאראנטא.

Kellogg's
ALL-BRAN

פארבעסערט אין געשמאק און טעם.

MENDELSSOHN CHOIR
דער מענדעלסאן כאר
דר. הערבערט א. פרידקער
קאנדזוקטאר

מיט'ן

סינסינעטי סימפאני ארקעסטער
פריץ רייגער, קאנדזוקטאר

ריטשארד קרוקס
טענאר

אסתר דייל
סאפראנא

דזשאן גאם
באריטאן

מעסי האל
פעברואר 12, 13, 14
ארקעסטער מעטיני פעברואר 14

סובסקריפשאן ליסט שליסט זיך יאנואר דעם 27-טען

סובסקריפשאנס יועלען אנגענומען ווערען נאר פאר סומס פון 3.00, $2.50, $2.00 און $1.50. טעק עקסטרא.

סובסקריפשאנס ווערען אנגענומען אין מעסי האל באקס אפיס, די פירענדע מוזיק סטארס, מעמבערס פון כאר, אדער קענען צוגעשיקט ווערען דירעקט צום סעקרעטאר ביז'ן 27-טען יאנואר.

ראנאלד דזשי. ברעמנער, סעקרעטאר, מעקינאן בילדינג, טאראנטא. פאן עלגין 4897.

THE DOMINION BANK
עדלייד און ספעדיינע עוו. ברענטש

לאדעט ספעציעל איין אין איהר ברענטש די סוהרים פון דעם דיסטריקט צו ווערען מעהר זיימיש אין דער באנק.

געלט קיין איירופא שיקען מיר צו די בילינסטע פרייזען.

אויסגעצאהלט אין אמעריקאנער דאלארס. אדער ווי אזוי איהר ווילט.

זעהט אונז איידער איהר שיקט געלט. איהר וועט זיכער זיין פון ווערידען.

ס. ק. קוק, מענעדזש